

Timendi enim essent hi qui mittebantur in fide et opere deo
 omnipotenti placuissent. qui autem in cordibus et in universis
 rebus sunt in suis sermonibus derogantes timendi
 non sunt. quia scitum ualde est nullis placere qui
 minus quam non placere deo scimus. Ideo boni timedi sunt
 ne offendantur ne forte illos ille puocet ad iram que eorum
 corda semper inhabitat. Nam sicut superius dictum est si
 malos offendimus timere nemini debemus quia illis
 nostra accio displicet quibus in iusticia carnis placet. quod
 est timendum est si nobis ingrati sunt qui deo amabiles
 non sunt. In epauidus itaque peccator est et non timendus
 quia dominus exasperatus est. Timere enim homo debuerat si
 ipse auctorem omnium uel homo timuisset. Nam qui rationis sensum
 ad imaginem dei non habuit tanto in nullo timendus est. Pro
 hoc quod esse debuit non est. In enim quippe ore scriptum
 est sacra dulcis est uoce uiscera mandatis illius replentur
 et si suavis est ad loquendum cui uisceribus ipsa ad uicium
 fuerit. Nam sermo dulcis dicitur non est qui uita repta intra
 conscientiam remouet.

esse
 et uisum
 eos solum
 et fide deo in
 usque ad exitum